

Khoảnh khắc
ngược nhìn

TUYỂN TẬP
NHỮNG BÀI ĐOẠT GIẢI NĂM 2012

LỜI GIỚI THIỆU

Tiếp nối sự thành công của cuộc thi Khoảnh Khắc Ngược Nhìn 2011, Công ty CP CN Vĩnh Tường và Báo Sài Gòn Tiếp Thị đã tiếp tục phối hợp tổ chức cuộc thi “Khoảnh Khắc Ngược Nhìn 2012” và nhận được sự ủng hộ của đông đảo bạn đọc.

Sau 6 tuần tham gia, từ 05/11/2012 - 15/12/2012 cuộc thi đã nhận được hơn 100 bài viết từ nhiều thí sinh đến từ các tỉnh/ thành trong cả nước. Mỗi bài viết là mỗi sự chia sẻ, mỗi câu chuyện về tình thân, về giây phút trải nghiệm hạnh phúc gắn liền với hình ảnh mái trần nhà ấn tượng gợi nhiều xúc cảm, đa số được làm từ các loại vật liệu mới. Tại Khoảnh Khắc Ngược Nhìn, mọi cảm xúc của người viết về gia đình, về công việc hay về cuộc sống đều được bày tỏ rõ ràng mà chân thành, sâu sắc. Không chỉ thế, dưới trần nhà không chỉ là nơi lưu giữ những khoảnh khắc đáng nhớ của gia đình, của người thân mà còn là nơi để bộc lộ quan điểm sống và ước mơ đời người, thể hiện những ý tưởng thiết kế cá nhân độc đáo. Đây cũng là một trong những đề tài được thể hiện qua nhiều bài dự thi từ các thí sinh.

Cuộc thi Khoảnh Khắc Ngược Nhìn thực sự đã mang đến những trải nghiệm mới, những ý niệm mới cho bạn đọc nói chung và những người tham gia nói riêng về ý nghĩa trần nhà gắn liền với khoảnh khắc của đời người. Từ đây trong mỗi chúng ta sẽ có những lưu tâm đáng nhớ về hình ảnh trần nhà, để hoàn thiện hơn khoảnh trời của chính mình.

Trong cuốn tuyển tập này, chúng tôi lưu giữ lại tất cả các bài viết xuất sắc đã đoạt giải năm nay. Đây là nơi lưu giữ những cảm xúc tuyệt vời, những khoảnh khắc mà chúng ta cảm thấy tự hào, hạnh phúc.

Thân mến!

CẢM NHẬN & CHIA SẺ SAU CUỘC THI

Từ Ban tổ chức

Chị Ngô Phi Phụng
Giám đốc Tiếp thị Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường.
Trưởng ban tổ chức cuộc thi

"Khoảnh khắc Ngược Nhìn đã trải qua 2 mùa động lại với nhiều cảm xúc đẹp. Cái "được" của nhà sản xuất trong việc tổ chức cuộc thi là khách hàng đã bắt đầu quan tâm hơn đến việc làm trần, làm vách, đã nhận thấy trần/vách là một phần quan trọng tạo nên hồn sắc của công trình, đã hiểu rằng trần/vách không những để che chắn mà còn góp phần đáp ứng các yêu cầu cao hơn về thẩm mỹ, chống ẩm, cách âm,... cho công trình. Như vậy, trần/vách đã không còn là những mặt phẳng đơn điệu mà đang đem lại các giá trị thẩm mỹ và công năng cao hơn rất nhiều so với những gì ta nhận thức trước đây.

Cảm ơn mọi người đã tham gia và san sẻ yêu thương cho chương trình. Hẹn gặp lại mùa sau!"

Nhà báo Vĩnh Huy, Ủy viên Ban biên tập,
Trưởng ban văn hóa – lối sống
báo Sài Gòn Tiếp Thị

"Có thể thấy rõ nét những thay đổi về quan niệm trần nhà trong suy nghĩ của người dự thi qua từng mùa. Nếu ở mùa Khoảnh Khắc Ngược Nhìn 2011, có khá nhiều bài cảm nhận giản đơn theo mô típ: trần nhà là nơi che nắng che mưa; nơi treo đèn, mắc quạt; nơi "thần lẩn cắn nhau dứt đuôi..." thì ở Khoảnh Khắc Ngược Nhìn 2012 những bài thi như thế gần như vắng bóng. Thay vào đó là những cảm nhận tinh tế, bay bổng, giàu cảm xúc: trần nhà là dòng sông trên đầu, là vòng tay mẹ hiền êm á, nơi nến sinh nhật lung linh, nơi không bao giờ tắt nắng...

Một cô bạn phóng viên nhật báo sắp làm mẹ đã gọi cho tôi lúc tối muộn chỉ để chia sẻ niềm xúc động không thể kiềm lại khi đọc bài: "Bầu Trời Yêu Thương". Một anh bạn doanh nhân tiết lộ bà xã anh cũng là "fan cuồng" của cuộc thi, đọc không sót kỳ nào, có lần đọc xong bài về trần cầu thang, chị còn quay qua cậu em anh: "sao hồi đó nhà mình không xây giống vậy?..."

Vượt trên cả mong đợi mở ra sân chơi để bạn đọc có dịp chia sẻ cảm xúc về những khoảnh khắc ngược nhìn đáng nhớ trong đời (nếu may mắn, còn trúng giải thưởng!). Cuộc thi Khoảnh Khắc Ngược Nhìn 2012 đã bất ngờ nhận được nhiều giá trị giá tăng, khi có những bạn đọc ngoài cuộc nhờ đọc các bài viết và nhận xét của Ban giám khảo mà hiểu hơn vai trò quan trọng của chất liệu, tính mỹ cảm và hữu dụng trong thiết kế trần nhà.

Đó cũng là điều tôi hài lòng nhất khi ngồi nhặt nhạnh lại những ấn tượng của cuộc thi năm nay."

Từ Ban giám khảo

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình,
Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM

"Khoảnh Khắc Ngược Nhìn đã bước sang năm thứ 2 mà mỗi lần nhận bài dự thi của độc giả tôi vẫn cảm xúc vui và xúc động. Mỗi bài viết, mỗi hình ảnh là khoảnh khắc ước mơ. Có những ước mơ phóng khoáng, thông minh và cả ngây ngô nhưng tựu trung đều rất thật... Chúc cho những giấc mơ của các thí sinh sớm trở thành hiện thực."

Ông Phạm Quang Hoàng,
Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường

"Năm nay các bạn viết đều tay hơn Khoảnh Khắc Ngược Nhìn 2011. Trong những bài dự thi có bài văn chương làm mê lòng người cũng có bài dung dị, mộc mạc hay có bài thì chia sẻ những suy nghĩ thật táo bạo. Chỉ với không gian được thiết kế đơn giản là trần, vách, hoa lá, màu sắc... nhưng các bạn đã thể hiện được rất nhiều, rất nhiều những hình ảnh đẹp, nhiều tình cảm và thật sự gây xúc động cho tôi cũng như các thành viên khác trong BGK. Tôi biết các bạn không phải là nhà văn hay là người viết báo chuyên nghiệp nhưng chắc chắn tất cả các bạn tham dự Khoảnh Khắc Ngược Nhìn 2012 đã viết với những rung động, những kỷ niệm thật riêng, thật đời thường mà các bạn đã trải qua và trên hết các bạn đã viết từ cảm xúc của trái tim mình.

Chúc các bạn luôn có nhiều cơ hội thăng tiến và thành công trong cuộc sống."

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo,
báo Sài Gòn Tiếp Thị

"Tuy lượng bài năm nay tham gia cuộc thi Khoảnh Khắc Ngược Nhìn 2012 không đồng đều nhưng lại có nhiều hơn những bài viết chất lượng về mảng du lịch, kiến trúc nước ngoài.

Những bài tinh thần ẩn ý "ngày ấy - bây giờ" cũng không còn bắt gặp mà thay vào đó là những bài viết chứng tỏ sự am hiểu về nghề làm đẹp nhưng vẫn vô cùng sâu sắc. Tôi đặc biệt đánh giá cao những chia sẻ mà ý nghĩa của nó vượt qua câu chuyện đơn thuần về trần vách, nó làm ta rung động vì những mối quan hệ gia đình dang sau, những ứng xử tinh tế của những con người "có gu" trong cả quan niệm về cái đẹp hình thức lẫn vẻ đẹp tâm hồn."

DÒNG SÔNG TRÊN ĐẦU

Có lẽ bạn sẽ thấy cách dùng từ của tôi hơi lạ, nhưng nó diễn tả chính xác cảm giác của tôi khi có lần đã đứng trong không gian lẵn lộn đó.

Không biết người kiến trúc sư khi thiết kế đã lấy ý tưởng từ điều gì mà tác phẩm tạo ra khiến tôi liên tưởng đến con sông quê mình. Trong suốt đoạn hành lang dài chừng trăm mét, hàng ngàn lam gỗ được tạo hình dọc sóng nhấp nhô cứ trải dài khuất tầm mắt. Từng lớp sóng gỗ uốn lượn trải dài xa tít tắp như hình ảnh con sông xưa hiền hòa bao quanh làng tôi. Tôi nhớ những buổi chiều hè, sau những trận bόng đá nảy lửa trên những thửa ruộng mấp mô, dám trẻ con chúng tôi mẩy lấm lem, quần áo xốc xếch cứ thế chạy thẳng một mạch ra con sông cuối làng nhảy lùm xuống như những trái mít rụng. Dòng nước mát rượi len lỏi vào từng thớ thịt, từng chân tóc khiến sự mệt mỏi từ trận bóng tan biến; những ngụm nước sông ngọt dịu thỏa mãn cơn khát của những cầu thủ học trò chúng tôi. Khi cái nóng, cái mệt, cái khát đã trôi theo dòng nước thì cũng là lúc chúng tôi thi nhau trổ tài bơi lội, những trò đuổi bắt giữa những đám lục bình và những cái phao bồng bềnh...

Màu sắc trần hành lang được phủ một lớp sơn vàng, kết hợp cùng mặt sàn bằng thảm xanh thăm khiến tôi nhớ đến những kỷ niệm của mối tình đầu tiên. "Mặt sông" vàng và "nền trời" xanh là hình ảnh con sông mỗi độ thu về. Ngày đó, vào những chiều thu êm á, con sông vẫn là nơi tôi thường lui tới, nhưng thay cho dám bạn dã tản mát khắp nơi là cô bạn gái đầu tiên; thay cho những trò chơi thuở nhỏ là những bài thơ tình vung dại bên bờ sông. Nhìn mặt sông vàng rực với những chiếc lá rụng trôi theo dòng nước, cùng mối tình đầu đời tôi đã viết:

Sông vàng soi bóng trời xanh
Em soi bóng nhỏ trong lòng mắt anh.

Sóng mà không biết hoài niệm, cuộc đời sẽ vô vị lắm. Cảm ơn con sông quê đã cho tôi nhiều kỷ niệm. Cảm ơn người đã mang kỷ niệm về lại trong tôi!

Tố Huân (TP.HCM)

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: Tôi thấy một dòng sông thật gần, thật đẹp trong nhịp điệu của từng câu chữ, từng kỷ niệm êm đềm. Hình ảnh "sông vàng – trời xanh" đã làm nên một tác phẩm kiến trúc độc đáo, khiến ai có dịp đi qua hẳn cũng phải nán lại để chiêm ngưỡng. Cảm ơn anh đã chia sẻ với chúng tôi, với bạn đọc tình cảm của mình và thiết kế tràn độc đáo."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: Cảm ơn bạn đã cho tôi thấy được một dòng sông hiền hòa của làng quê. Thiết kế trần và màu sắc xung quanh khiến cho không gian không bị hạn chế bó buộc. Đặc biệt, qua đây hình ảnh, kỷ niệm về mối tình đầu được dịp trôi dậy khiến cho BGK như tôi cũng không khỏi bùi ngùi, đúng là "Cái buổi ban đầu lưu luyến ấy. Ngàn năm hổ dẽ mấy ai quên"..."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty Cổ phần QBI, TP.HCM: Trần nhà rất sáng tạo nên đã mang đến nhiều cảm xúc chân thật và sự liên tưởng cho tác giả khi viết bài dự thi này."

GIẢI NHÌ
Đạt giải TUẦN 5
Đăng trên báo
Sài Gòn Tiếp Thị
10/12/2012

BẦU TRỜI YÊU THƯƠNG

Ngày... Tháng... Năm..

Vậy là chỉ còn vài ngày nữa con trai bé bỏng của ba mẹ đủ chín tháng mươi ngày. Ba mẹ đếm ngược từng ngày để chứng kiến khoảnh khắc con chào đời. Con, kết tinh tình yêu của ba mẹ!

Khi cái que bé xinh xinh báo cho mẹ sự có mặt của con trong chính cơ thể mình, mẹ như không tin vào mắt nữa, có thể mẹ mong quá nên nhìn nhầm chăng? Nhưng ánh mắt sáng rực của ba khi ôm chầm lấy mẹ cho biết hai vạch là có thật. Khi ấy mẹ biết trái tim mình đã rung lên vì hạnh phúc! Rồi bác sĩ xác nhận có một bào thai đang phát triển trong bụng mẹ, ba mẹ chỉ biết nắm chặt tay nhau trong cái run vì sung sướng!

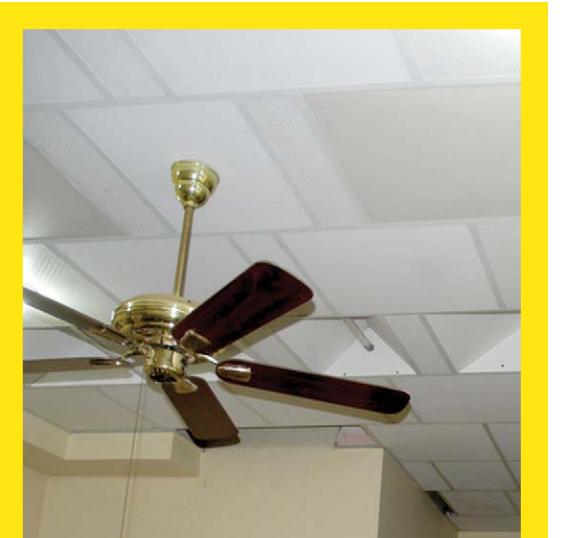
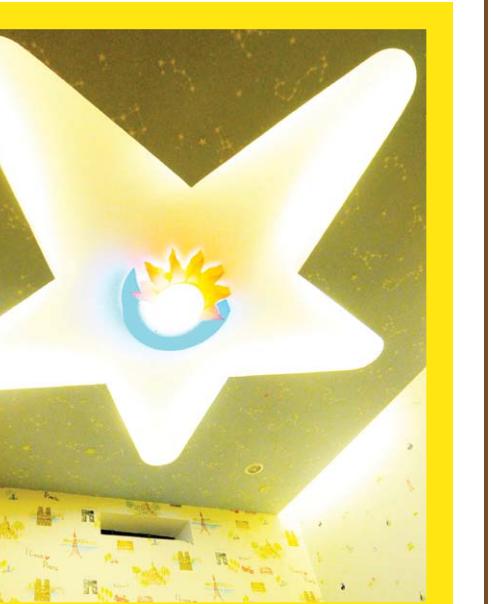
Con dã tồn tại trong mỗi suy nghĩ và từng nhịp đập trái tim mẹ. Cảm giác có một em bé đang lớn dần trong mình cứ làm mẹ ngất ngây, lâng lâng kỳ diệu! Mỗi ngày ba đều xoa xoa bụng mẹ và không quên dặn con "Đẹp nhẹ nhẹ, đừng làm mẹ mệt nha con!". Tối tối ba hôn bụng mẹ và không quên chúc hai mẹ con ngon giấc. Từ đó, mẹ lên kế hoạch chi tiết cho chúng ta. Ba tháng đầu sẽ tập trung bồi bổ cho mẹ, (à, cho con nửa chừ) ba tháng giữa mua sắm đồ dùng cho con và ba tháng cuối mẹ tập thể dục thường xuyên và chuẩn bị tinh thần sẵn sàng vượt cạn! Và một việc quan trọng là chuẩn bị "tổ" cho chim non.

Khi biết con là con trai, ba mẹ thống nhất gọi con là Boeing để con sẽ cùng ba mẹ đi du lịch khắp nơi. Rồi ý tưởng thiết kế cũng xuất phát từ đây. Ba mẹ sẽ chọn sàn gỗ nhạt cho ấm cúng. Một vách để tủ quần áo và tủ tivi. Ba vách còn lại ba sẽ dán giấy hoa văn. Hoạ tiết trang trí cách điệu hoàn hình những địa danh du lịch mà ba mẹ từng có dịp đi qua như tháp Eiffel, Khải Hoàn Môn nhà thờ Thánh Tâm, nhà thờ Đức Bà, những chuyến ngao du của chuột mickey,... Vách đối diện cửa bị xéo sẽ được dựng thêm vách thạch cao che đi, đồng thời khoét âm ba ô, tạo hình dấu cộng, dấu trừ và dấu bằng, ốp kính trong để lấy ánh sáng tự nhiên. Tổng quan khá nhiều màu sắc với nền xanh chủ đạo nhìn rất vui mắt.

Trần sẽ là điểm nhấn chính của căn phòng. Một ngôi sao bằng thạch cao giật cấp và đèn âm hắt sáng dọc theo năm cánh bên trong ngôi sao để tạo cảm giác sống động. Xung quanh ngôi sao là giấy dán tường hoạ tiết bầu trời với những đám mây trắng và dây ngân hà dạ quang lấp lánh. Chính giữa ngôi sao chìm là đèn ốp trần hình mặt trời ôm lấy mặt trăng mà ba mẹ lùng sục thật lâu mới ứng ý. Vậy là con sẽ có cả bầu trời ngày và đêm trong phòng mình! Ba nói sẽ làm trần thật đẹp vì khi bú con trai sẽ nhìn lên đó, say sưa ngắm nhìn bầu trời mà bùa thuật giỏi! Con sẽ lớn lên dưới bầu trời ấy, bầu trời yêu thương ba mẹ dành tặng cho con. Boeing của ba mẹ sẽ phiêu lưu trên bầu trời và có những giấc mơ về bầu trời ấy. Ba mẹ không thể đi cùng con trên mỗi chặng đường để che chở bảo vệ con. Nhưng ba mẹ sẽ giúp con trang bị thật nhiều kỹ năng sống, hướng dẫn con những bài tập để an toàn vượt qua những cơn bão, con giông trên đường đời. Không mong con sẽ có những thành tích vượt trội hay những kỷ lục khó lập, ba mẹ chỉ hy vọng con sẽ là một chiếc Boeing đi đúng đường bay và hạ cánh ngay đường băng an toàn.

Hãy luôn là chiếc Boeing thông minh, ngoan ngoãn, sống có tâm lành trên bầu trời yêu thương của ba mẹ, con nhé! À, con vừa đạp vào bụng mẹ một cái, mẹ xem đây là cách con ra dấu "con đồng ý" nhé, con trai!!

00h46: Mẹ Boeing, Lan Ngọc (TP.HCM)

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Câu chuyện và mong ước của bạn thật xúc động. Những món đồ giản dị trong tổ ấm này, dùng như nó cũng biết nhớ và biết mong chờ. Ngôi nhà của bạn thực sự đẹp, cái đẹp của tình yêu và sự khắc khoải..."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Tình cảm của hai bà cháu dành cho nhau thật cảm động. Chưa nói về chuyện đẹp hay xấu nhưng với thiết kế và tông màu mà bạn chọn tôi nghĩ rằng bạn đã thành công trong việc thực hiện mơ ước của Bà, bạn đã làm được tất cả những gì mà hai bà cháu hằng ấp ủ... Bài viết đã thật sự gây cho tôi nhiều cảm xúc và chúc bạn một ngày nào đó không gian mà bạn dành cho người thân sẽ đầy ắp những tiếng cười tưng bừng."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Căn phòng với những màu sắc rực rỡ, những hình ảnh dành cho trẻ thơ và với không gian có trăng sao... thật đáng yêu. Lớn dần, Boeing sẽ cảm nhận được tình thương của bố mẹ dành cho mình nhiều đến chừng nào. Cám ơn bạn."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Hình ảnh của bài thi lúc đầu không gây ấn tượng cho tôi, nhưng khi đọc bài viết quả thật rất xúc động, mỗi góc trần, mỗi kiểu dáng đều được tác giả ghi đậm rất nhiều tình cảm đối với bà mình. Mong ước mơ "đoàn viên" của tác giả sẽ sớm thành hiện thực."

NGÀY ẤY RỒI SẼ ĐÊM...

Khi tôi được 2 tuổi, có lẽ do bất đồng quan điểm của cuộc sống mà cha mẹ tôi đã chia tay và gởi tôi lại cho Bà Nội chăm sóc. Thời gian trôi nhanh tôi lớn lên trong vòng tay che chở thương yêu của Bà...

Sống với Bà trong căn nhà lá nhỏ phía sau kênh Nhiêu Lộc, hàng ngày tôi giúp Bà cột chặt những bó rau muống rồi cùng Bà gánh ra chợ bở mối, những lúc trời mưa hai bà cháu chạy thật nhanh để mưa không kịp ướt tấm nylon quần tạm quanh người. Có những lúc hai bà cháu phải ngồi bán trước hèm để kiếm thêm được những đồng tiền lẻ nuôi tôi ăn học. Rồi cuộc sống cứ thế trôi đi, Bà tôi sức khỏe dần yếu đi chỉ còn lại một mình tôi cần mẫn làm thay công việc của Bà và cố gắng tiếp tục việc học của mình. Bà tôi mất đi, chỗ dựa tình cảm duy nhất không còn nữa, tôi lao vào làm việc, học thêm và quyết tâm thực hiện những gì mà tôi đã hứa với Bà trong nước mắt trước lúc Bà đi xa mãi...

Bây giờ tôi đã đạt được những gì mà tôi mơ ước trong tháng ngày khó khăn. Tôi có một căn nhà tiện nghi với gia đình hạnh phúc cùng những đứa con ngoan và đầy ắp những tiếng cười của trẻ thơ tại phòng khách nơi mà tôi đã dành cho Bà một vị trí thật trang trọng nhất nơi căn phòng này. Với nhiều hình tam giác màu nâu gỗ chạy song song giống như những mái nhà lá chen chúc nơi mà bà đã sống trọn cả cuộc đời mình. Ánh sáng trắng chiếu nhẹ nhẹ xuống bên dưới để sưởi ấm khi mùa mưa tới. Phía ngoài tôi đã nhờ vẽ một mặt trời chiếu chút ánh sáng yếu ớt khi hoàng hôn dần buông, cung ánh sáng màu nâu sậm ấy chính là lúc Bà ngồi ôm tôi vào lòng rồi kể cho tôi nghe câu chuyện cổ tích về Ông Bụt, Cô Tiên về những nơi ngập tràn tình yêu.

Căn phòng bếp tôi cũng cho trang trí hình mái nhà với tông màu trắng xám cùng kết hợp với những hình vuông, hình chữ nhật... Cây đèn dầu treo trên tường, cái quạt trần cánh gỗ thổi những làn gió mát khắp căn phòng khi gia đình tụ họp bên nhau. Nơi bàn ăn tôi vẫn để dành những chiếc ghế trống với bình hoa trắng trên bàn ngày này qua ngày khác với hy vọng biết đâu một ngày nào đó Cha Mẹ tôi sẽ quay về thăm dứa con đã bỏ lại năm nào, đã không cho tôi một cơ hội để được gọi hai tiếng "Cha ơi! Mẹ ơi!" như bao đứa trẻ khác.

Hàng đêm tôi vẫn cùng gia đình ngồi bên nhau cầu nguyện cho hạnh phúc của mình hiện tại. Vẫn hy vọng, vẫn mong đợi, vẫn ngóng trông một ngày, một ngày khi tinh giác sẽ gặp lại những người thân yêu nhất của mình hiện diện lắp đầy không gian yêu thương mà tôi đã dành cho tất cả trong những ngày tháng qua. Cho tới bây giờ tôi cũng không được nghe một chút tin tức gì về người thân yêu của mình... Nhưng chắc chắn "Ngày ấy rồi sẽ đến" ít nhất cũng xuất hiện trong giấc mơ hiềm hoi của tôi.

Anh Thảo (TP.HCM)

NƠI LƯU GIỮ BƯỚC CHÂN

Trong cuộc sống hối hả ngày nay, không biết bạn có cảm nhận như tôi không khi hầu hết chúng ta gõ những bước chân trên cầu thang thì đều cuối thấp, mắt chăm chú nhìn vào các bậc thang hoặc trong tình trạng vội vã lướt nhanh qua cái khu vực thường tối và ẩm thấp đó. Có bao giờ bạn để mình chậm rãi lại, nhón những gót nhẹ và đầu óc thư thả ngắm trần cầu thang chưa? Bấy lâu nay khi nhắc đến cầu thang, người ta toàn nhớ đến những góc hẹp và tối trong nhà. Tình cờ được bạn khoe nhà mới với những shot hình nhiều góc cạnh, tôi đã ấn tượng với trần nhà cầu thang, ấn tượng với thiết kế giản dị mộc mạc nhưng tạo ra một lối đi bừng sáng và thoáng đãng mà đầy ấn tượng. Nổi bật trên mái trần này là tấm gỗ đục lỗ hoa văn lơ lửng được chủ nhân chăm chút, ưu ái đến lạ thường.

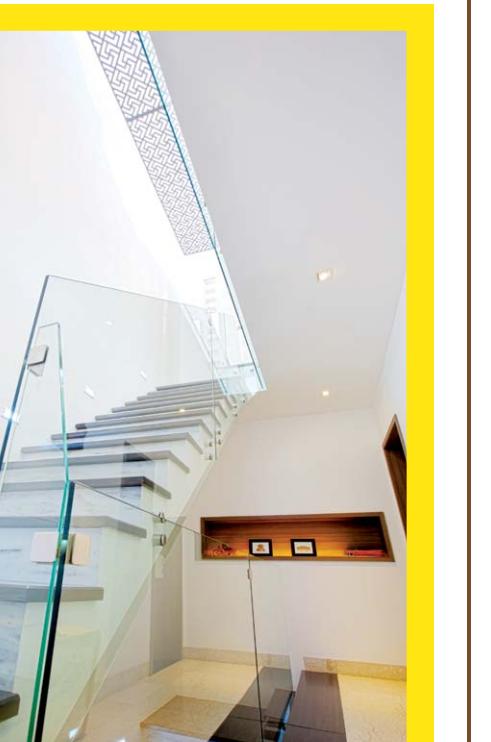
Ngày nay khi tấc đất là tấc vàng, hầu hết các nhà đều lên tầng, cầu thang cũng hiện diện ở tất cả các căn nhà. Tuy nhiên, dường như không gian này bị quên lãng trong thiết kế và vẫn luôn là góc chết xưa nay, tối và ẩm thấp. Tôi còn nhớ với những ngày tuổi thơ, cũng chính nơi hẹp nhất này của căn nhà cũ, con bé tôi vẫn hay lê lết từ bậc thang này đến bậc thang khác, khi thì ngồi chơi đồ hàng, lúc đi lên đi xuống, tập bò, tập bước những bước đầu chập chững với niềm hào hức chinh phục đỉnh cao này.

Với tính cách giản dị, không muốn làm cầu kỳ và phải tận dụng được tất cả các diện tích trong không gian nhà mới, ngay ở trần dưới cầu thang, chủ nhà chỉ thiết kế đơn giản với tấm trần thạch cao khung chìm làm phẳng và bố trí vài bóng đèn âm trần vừa đơn giản nhưng lại tạo được không gian rộng rãi; đồng thời, tạo ra một góc hài hòa. Chủ nhà cũng tinh tế khi đặt một chiếc bàn gỗ kiểu dáng thấp vừa để ngồi thư giãn, vừa là không gian đón khách quả là rất thân thiện, gần gũi và chỉ cần ngước nhìn là đã thấy được bóng chiếu lung linh của hoa văn trần cầu thang rọi xuống. Bước những bước đầu tiên trên bậc cầu thang, khách đến chơi không khỏi ngạc nhiên như đang dạo dưới bóng nắng xuyên qua các cành cây xen kẽ. Thiết kế này được chủ nhà lấy ý tưởng từ những khe nắng lọt qua kẽ lá và vật liệu để dùng thể hiện ý tưởng này là tấm gỗ mỏng có chạm lọng hoa văn hình zíc zắc hắt ra bóng nắng (chính là từ những bóng đèn).

Bạn tôi với nhiều năm theo nghề kiến trúc sư, đã xây dựng nhiều công trình nên khi làm căn nhà của mình, bạn mong muốn mỗi góc nhà đều phải có ánh sáng và không gian rộng rãi. Việc khéo léo đưa những tấm pano gỗ đục hoa văn ốp trần treo ngay dưới trần cầu thang cho ánh sáng lọt qua đã mang lại cái nhìn khác cho không gian cầu thang, kết hợp với thành cầu thang bằng kính cường lực đã tạo cảm giác vừa rộng rãi, bừng sáng và tô điểm cho căn nhà ngập ánh sáng.

Cầu thang và trần cầu thang là nơi lưu giữ những bước chân, nơi đi lại mỗi ngày nhưng đôi khi ta quên mất nó. Hãy tận dụng diện tích và không gian cầu thang cũng như để cho trần cầu thang tô đep tuổi thơ các con bạn, tô đep góc nhà bạn nhiều hơn để góc chết xưa nay này trở thành nơi sống động đón bước chân bạn mỗi ngày.

Huỳnh Thục Bảo Hòa (TP.HCM)

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Những đường lượn sóng đều dặn dường như làm lòng ta dịu lại giữa bao bộn bề, mang lại thứ âm thanh rì rào của biển cả vào đây. Nó còn gợi một tình yêu âm i cháy trong sâu thẳm mỗi người Việt Nam xa quê."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Màu sắc nhẹ nhàng, ánh sáng bố trí hợp lý ở những vị trí cần nhấn đã làm cho một không gian nhỏ hẹp trở nên có sức sống và đáng yêu hơn."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Khi trần nhà hòa hợp được với ánh sáng tự nhiên, màu sắc và vật liệu thì không gian được tạo nên sẽ rất chín chu và khoáng đạt. Trần nhà được nêu trong bài viết thực sự có tính ứng dụng cao cho những không gian nhà hiện đại."

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Một gợi ý mở ra nhiều ý tưởng thiết thực về cách nhìn nhận, xử lý không gian trong ngôi nhà."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Dường như mỗi khi đi xa rất nhiều người đều luôn nhớ về quê hương. Không gian như một bức tranh quê hương thu nhỏ với màu sắc của thiên nhiên, của làng quê hòa trộn."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Những đường cong hình chữ S đã xóa nhòa ranh giới giữa trần và vách. Chúng không những tạo nên một thiết kế đẹp mà còn tạo nên một không gian ấm áp, đầy chuyển động. Chính không gian ấy đã khơi gợi được những cảm xúc rất thật của tác giả về quê hương mình."

CHỮ S TRONG TIM NGƯỜI VIỆT XA XỨ

Tôi đến Australia vào một ngày đầu đông, trời hót nắng nhưng gió cứ thổi ào ào rét buốt. Cái rét ở đây hanh hao, khô khốc làm tôi nhớ cái rét ngọt của Hà Nội quê nhà.

Ông xã tôi hiểu ý, anh đưa mẹ con tôi đến một nhà hàng, tôi vui mừng khi nhận ra dáng dấp Việt Nam, qua hình ảnh thân quen của những chiếc lồng đèn rực rỡ treo dọc theo tiền sảnh, qua hàng hiên có lối kiến trúc uốn lượn như những mái đình làng quê. Đi vào bên trong nhà hàng, tôi muôn reo lên khi nhìn thấy, tấm trần nhà bằng thạch cao cong vút, như con Rồng đang bay lên, nhưng con trai tôi lại nhận ra đó là đường cong chữ S, hình hài của Đất Nước thân thương. Suy nghĩ của con làm tôi lặng người đi, vì xúc động. Từ đó, nơi đây là địa điểm gia đình tôi thường lui tới, để thấy lòng mình với bớt, cái giá lạnh của mùa đông nơi xứ người. Ở đây, chúng tôi quây quần bên nhau, nhớ về quê mẹ, với những món ăn đậm đà hương vị chân quê, trong một không gian ngập tràn màu sắc Việt. Ở đây, dưới ánh sáng vàng ngọt lịm, tỏa ra từ những giàn đèn có cấu trúc mang sắc thái của tre nứa, tôi như được trở lại thời thơ trẻ, bền bỉ trên dòng sông bàng bạc ánh trăng ở quê nhà. Ông xã tôi lại thích được nghe giọng hát nồng nàn tha thiết của cô ca sĩ xứ Quảng vang lên trong khung cảnh trầm mặc bởi hai màu nâu tráng. Với anh, màu nâu mộc mạc, bình dị như tình cha, màu tráng bao dung, yêu thương như lòng mẹ. Bóng đèn, tôi nhận ra, tấm trần nhà có hình vòng cung, như vòng tay âu yếm của cha mẹ ôm choàng lấy những đứa con. Thật khâm phục nhà thiết kế, người không chỉ tạo ra một không gian tuyệt mỹ, người còn muốn nhắc nhớ chúng tôi, những người con xa xú, hãy trở về nơi chôn nhau cắt rốn khi có thể... Thế là, tôi lại đau đớn nỗi khát khao được trở về... để con trai tôi được đi hết chiều dài của Tổ Quốc có hình cong như chữ S, để tôi được nghe tiếng ngâm thơ trong đêm trăng vắng vặc...

...Quê hương mỗi người chỉ một
Như là chỉ một mẹ thôi!
Quê hương nếu ai không nhớ
Sẽ không lớn nổi thành người..."
(Thơ Đỗ Trung Quân)

Minh Thi (Australia)

GÓC BẾP - VÒM TRỜI GIẢN DỊ

Những tưởng, đi tìm hạnh phúc là cái gì đó lớn lao lấm trong cuộc sống này, nhất là trong cuộc sống hôn nhân, nhưng hóa ra cũng đơn giản vô cùng: Đó là khi nhìn chồng, nhìn con, cả gia đình ngồi ăn cơm nơi góc bếp.

Hồi mới lấy nhau, mâm cơm gia đình thường được “ngự trị” luôn ở phòng khách, vì nhà chật, góc bếp nhỏ xíu chỉ đủ đứng mà nấu. Vợ chồng đi làm cả ngày, có lúc ngồi ăn cơm là được chuyện trò gần gũi, từ chuyện cơ quan đến chuyện nhà chuyện cửa... Ấy thế nhưng, cũng từ chính không gian đó không ít lần đã khiến hai vợ chồng cảm chẳng lành, canh chẳng ngọt. Nhiều hôm có khách tới nhà chơi đúng giờ cơm hai vợ chồng phải tranh thủ ăn để dọn phòng tiếp khách. Sau bao lần như thế, chồng có phần hậm hực vì nếu có phòng bếp riêng thì tiện hơn biết bao lần. Những lúc như vậy, hai vợ chồng chỉ biết động viên nhau cố gắng có một nhà bếp đầy đủ và ấm cúng hơn. Có lẽ từ đó bao nhiêu ý tưởng, bao nhiêu sự quan tâm của vợ chồng là cùng về nêu một nhà bếp thật ấn tượng, để thỏa mong mỏi niềm bấy lâu. Hôm nay, vợ nhìn lại căn nhà mới, nhìn lại từng không gian: phòng khách, phòng vợ chồng, phòng các con, có lẽ chẳng có nơi nào làm vợ thỏa thức như nhìn vào không gian bếp của mình. Vốn là kỹ sư xây dựng, chồng đã giúp vợ khơi sáng những ý tưởng từ việc chọn vật liệu đến cách thiết kế, bày trí phòng bếp hợp nhãn hai vợ chồng. Hiểu thế nào là vất vả, là gánh nặng cuộc sống thế nên vợ chồng cũng không muốn ngôi nhà của mình phải gồng gánh thêm nữa khi đã chịu hàng tấn xi măng, cốt thép. Chồng gợi ý đến vách gỗ và trần thạch cao để trang trí không gian nội thất trong nhà. Thói quen “ăn chắc mặc bền”, ban đầu vợ chẳng dám đặt toàn niềm tin vào các loại vật liệu nhẹ này “nhỡ... trần sập thì sao”. Được dà, chồng cười và mang laptop tìm cho vợ đọc hàng loạt bài viết về trần thạch cao cứng cỏi đến cỡ nào. Tin chồng, trần thạch cao được ứng thuận. Nhưng không đơn diệu với lối trần phẳng trắng tinh, chồng áp dụng kiểu trần giật cấp lạ mắt với những đường gờ chỉ ẩn tượng. Tiếp đó là ánh đèn lơ lửng tỏa sáng ấm áp khắp căn phòng. Chồng bảo đây là những điểm nhấn để làm đẹp hơn nơi cả nhà hàng ngày đoàn tụ, với lại, nó thể hiện cái gì đó... “bí ẩn” theo cách mà chồng ví von.

Đã ngần ấy năm trôi qua, mái trần vẫn vững trãi, không phai cũng chẳng ngã màu. Dưới ánh đèn rạng rỡ như soi tố mọi cung bậc cảm xúc của gia đình tôi. Hằng ngày, được trò chuyện với chồng, với con vui vẻ, sum vầy nơi góc bếp là điều hạnh phúc giản dị mà tôi đã có được sau bao nhiêu nỗ lực.

Cảm ơn anh, chồng em - đã mang đến vòm trời hạnh phúc!
Trần Thị Đông Nghi (TP.HCM)

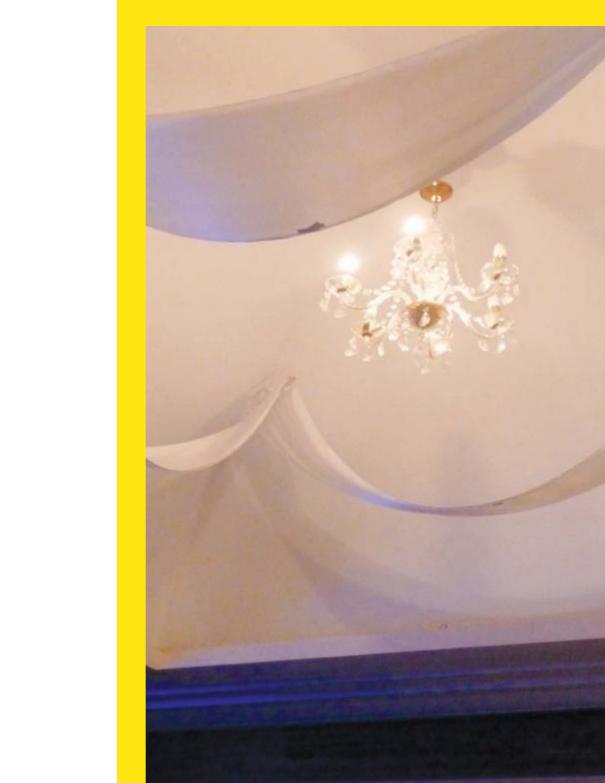

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: “Bài viết chân thực, giản dị và gần gũi, hình ảnh tạm ổn. Tất cả đều dừng ở mức vừa đủ, giá như nó lắp lánh hơn chút nữa... thì thật tốt.”

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: “Ngôi nhà thật ấm cúng! Có lẽ cảm giác khi về nhà sau những giây phút mệt nhọc sẽ tan biến mất. Đôi khi hạnh phúc thật nhẹ nhàng và đơn giản như thế bạn nhỉ!”

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: “Trần nhà có lối thiết kế đơn giản tuy nhiên có tính ứng dụng cao và phổ biến trong rất nhiều không gian nhà ở hiện nay.”

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: “Tuy bài viết chỉ vừa phải, hình ảnh chưa thực sự tốt nhưng tất cả lại mang đến một cảm xúc chung dễ chịu.”

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: “Lối viết giản dị xuất phát từ hình ảnh chân thực đã làm cho người đọc dễ dàng cảm nhận những cảm xúc trải qua của người viết. Đúng là cảm xúc của người mẹ tương lai.”

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: “Bài viết mang đến cảm giác nhẹ nhàng và đáng yêu, thật nữ tính của tác giả khi liên tưởng trần nhà giống với hình ảnh người mẹ.”

ƯỚC VỌNG 9 THÁNG 10 NGÀY...

Đây là bức ảnh trần nhà tôi vô tình chụp trong một lần tham gia hội thảo đầy kỷ niệm. Cách đây vài tháng, giai đoạn cuối thai kỳ, tôi và ông xã đã cùng đến tham dự buổi nói chuyện về “Thai giáo” tại Riverside Hotel. Vì sợ hết chỗ ngồi nên vợ chồng tôi có mặt rất sớm, và được ngồi ngay hàng ghế trước cùng. Trong lúc chờ đợi chương trình bắt đầu, tôi cầm máy chụp vài tấm ảnh làm kỷ niệm, để về post lên facebook, “khoe” với bạn bè.

Vì không phải là “dân kiến trúc” nên tôi cũng chẳng biết kết cấu thiết kế trần nhà thế nào, sử dụng vật liệu gì, chỉ biết rằng khi nhận xét ở góc độ người sử dụng, tôi cảm thấy trần nhà này hay hay, đơn giản, không màu sắc lòe loẹt nhưng lại toát lên vẻ sang trọng, mà đặc biệt là thật ấm cúng với bốn dải lụa trắng mềm mại, vắt ngang, bao quanh chiếc đèn sáng dùi dùi, ánh sáng nhẹ nhàng lan tỏa. Có lẽ do đang trong tâm trạng “bà bầu”, trông chờ một sinh linh sắp chào đời nên tôi cảm giác hình ảnh dải lụa như vòng tay mẹ hiền êm ả, ôm chặt đứa con thân yêu, giữ trọn nguồn hơi ấm thật nguyên vẹn để truyền cho thiên thần bé nhỏ còn đang ngon giấc.

Phần dưới của trần là bốn góc cạnh, nhưng khi tụ lại phía trên thì không còn góc cạnh nữa mà là một vòm hình cầu trắng tinh khôi, thật thoái mái, hiền hòa. Tôi cảm giác điều đó như một giai đoạn trong đời người. Những bước đầu thật gô ghê, gai góc, nhưng nửa đường về sau là quãng thời gian gặt hái thành công, an hưởng những thành quả mình đã vun cấy. Sau những chông gai là đoạn đường phẳng lì, trơn tru như ước vọng. Một ước vọng đã hình thành trong tôi 9 tháng 10 ngày, và giờ đây là lúc tôi tận hưởng niềm hạnh phúc, một ước vọng nhỏ bé nhưng rất đỗi diệu kỳ.

Trần Mỹ Thanh (TP.HCM)

TUẦN 1
Đăng trên báo
Sài Gòn Tiếp Thị
16/11/2012

NƠI BẦU TRỜI KHÔNG BAO GIỜ TẮT NẮNG

Trở về Việt Nam sau chuyến du lịch đến Macau vài ngày, tất cả những gì còn lưu trong tâm trí tôi là vòm trần được thiết kế độc đáo tại khu phức hợp Venetian. Với ý tưởng độc đáo và cách bố trí ánh sáng tuyệt vời, những nghệ sĩ và kiến trúc sư tại đây đã tạo nên một bầu trời không bao giờ tắt nắng cho Venetian.

Venetian ở Macao là nơi mang đậm vẻ đẹp Venice thời Ý phục hưng, là bản sao của biểu tượng Venice với Quảng trường St. Mark, Doges Palace, Campanile Tower. Đến Venetian vào hơn 8 giờ tối nhưng tôi thật sự ngạc nhiên vì sao bầu trời ở đây lại trong xanh đến thế. Hóa ra vòm mái trên trần là một bầu trời nhân tạo gợn những áng mây trắng y như thật. Được biết, bầu trời nhân tạo dài 400 mét ấy là tác phẩm bằng tay của 12 nghệ sĩ vẽ trong sáu tháng mới hoàn tất. Hơn nữa, việc bố trí ánh sáng từ hệ thống đèn hắt lên cũng được điều chỉnh cho phù hợp với thời gian trong ngày, mặc dù trời luôn trong trạng thái buổi chiều nhưng đến tối thì ánh sáng trên bầu trời sẽ dịu dần.

Cũng như tôi, những ai đặt chân đến Venetian có lẽ sẽ cảm thấy bình lặng khi được đi thuyền godola trên sông Grand Canal hay thích thú với những chương trình biểu diễn Streetmosphere, nhưng điều khiến người ta nhớ nhất chính là tất cả những chuyển động tuyệt diệu ấy được diễn ra dưới bầu trời nhân tạo không bao giờ tắt nắng. Venetian có lẽ cũng sẽ chỉ là một khu phức hợp, giải trí với những hoạt động thông thường mà nơi nào trên thế giới cũng có thể có. Nhưng có một mái trần để lại ấn tượng để người ta nhớ như thế, có lẽ chỉ có Venetian.

Trở về sau mỗi chuyến đi, là trở về với bao ký niệm đang rạo rực, chỉ chờ có dịp để nó thổi lên. Ngôi trong phòng làm việc, nhìn ra bầu trời xanh thẳm của Sài Gòn, thì những ký ức của chuyến đi bắt đầu ùa về chẳng bao trước. Tôi thầm ước, một ngày nào đó mình có thể mang được bầu trời không bao giờ tắt nắng ấy về ngôi nhà nhỏ của mình. Thật ra để làm được một bầu trời ấy hoàn toàn không khó, sử dụng trần mái vòm đã là một giải pháp trang trí thông minh để tạo không gian rộng mở hơn cho ngôi nhà, căn phòng hay một công trình nào đó. Tiếp theo chỉ cần một ít sáng tạo về bố trí đèn điện, màu sắc... trần mái vòm ấy sẽ được biến tấu thành một bầu trời xanh hay đêm đầy sao huyền bí.

Nếu là tôi, tôi sẽ vẽ thêm những cánh diều tuổi thơ lên bầu trời ấy để mỗi khi ngược nhìn tôi lại nhớ về ký ức một thời rong chơi nơi làng quê nghèo ngày trước.

Thẩm Quỳnh Trần (TP.HCM)

Nhận xét từ BGK

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Bài viết hấp dẫn cả về mặt kiến trúc lẫn du lịch, giải pháp về trần đơn giản nhưng tạo cảm giác tốt cho khách tham quan."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Ước mơ và luôn hành động để biến mơ ước sớm trở thành hiện thực. Một ngôi nhà với kiến trúc mái vòm cùng những ô cửa mang đậm dấu ấn của những ngôi thánh đường Hồi giáo. Tôi tin tưởng bạn sẽ "sớm vào bờ thới" để hoàn thiện mơ ước của mình."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Tác giả rất may mắn khi đã lưu giữ được hình ảnh trong chuyến đi của mình. Xét trên thực tế, sự liên tưởng của tác giả về tính ứng dụng của trần nhà này trong không gian sống hiện tại rất cao. Điều này chứng tỏ hoàn toàn có thể làm được nếu cần thêm một chút đầu tư."

Nhận xét từ BGK

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Ngoài tình cảm rất thật anh thuyền viên dành cho gia đình, tôi còn thích cách anh ấy "đẹp" và cách anh ấy vẽ đẹp xa vời của mái vòm Putrajaya thành một hiện thực trong tầm tay. Chúc anh "sớm vào bờ" và hoàn thành nốt bức tranh về ngôi nhà của mình."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Ước mơ và luôn hành động để biến mơ ước sớm trở thành hiện thực. Một ngôi nhà với kiến trúc mái vòm cùng những ô cửa mang đậm dấu ấn của những ngôi thánh đường Hồi giáo. Tôi tin tưởng bạn sẽ "sớm vào bờ thới" để hoàn thiện mơ ước của mình."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Tình cảm trong bài viết rất đặc biệt, việc mái vòm mà anh muốn đưa về cho phòng khách của mình thật độc đáo. Tuy hơi khó ứng dụng do yêu cầu trần nhà phải đủ cao để có không gian thực hiện trần mái vòm. Anh hoàn toàn có thể sử dụng vật liệu nhẹ cho trần mái vòm này."

RỒI SẼ SỚM VÀO BỜ THÔI!

Là người đàn ông trụ cột của gia đình, tôi tự nhận thức rằng mình phải có trách nhiệm chu toàn cuộc sống cho cả gia đình bé nhỏ. Cả hai vợ chồng đều là nhân viên làm thuê nên đồng lương ít ỏi chỉ đủ chi tiêu lặt vặt trong nhà. Ước mơ của tôi là có thể sửa sang lại ngôi nhà cấp bốn cũ kỹ, trần nhà và vách đều thấm nước ẩm ướt. Rồi xây một căn phòng riêng đầy màu sắc vui tươi và tinh nghịch cho con trai, để chúng có không gian riêng học tập, sáng tạo và thả những ước mơ bay bổng.

Sau nhiều tháng suy tính, được sự ủng hộ của vợ, tôi quyết định nhận công tác xa nhà 2 năm, lênh đênh trên biển cả, tham gia đội ngũ thuyền viên để mong nhanh chóng kiếm được số vốn về chăm lo gia đình sung túc hơn. Những tháng ngày sống giữa bốn bề xanh thẳm đại dương, tôi luôn khắc khoải nhớ nhà da diết. Nhưng rồi anh em đồng nghiệp chúng tôi luôn cố gắng động viên nhau: "Rồi sẽ sớm vào bờ thới!"

Mỗi lần tàu cập cảng một quốc gia xa lạ nào đó, điều đầu tiên chúng tôi nôn nóng không phải là tham quan cảnh đẹp hay thưởng thức đặc sản, thú vui tiêu khiển mà là tranh thủ vội vã tìm ngay một cửa hàng internet công cộng, một buồng điện thoại để nhanh chóng liên lạc về với gia đình, vợ con. Cũng may, những thành phố tôi đến đều là những thành phố cảng hiện đại và văn minh nên cũng không khó để kết nối thông tin liên lạc với quê hương mình.

Tấm ảnh này tôi chụp ngẫu hứng trong một lần ghé "thành phố thông minh" Putrajaya ở Malaysia. Sau những giờ phút làm việc căng thẳng và những đêm du ngoạn, giải trí, chúng tôi tìm một nơi linh thiêng, tín ngưỡng để lắng lòng mình một chút, tưởng nhớ về mái ấm nơi xa. Khi đến thánh đường Hồi giáo trung tâm Putrajaya, tôi ấn tượng ngay bởi mái vòm theo lối kiến trúc Islamic và Moonish nổi bật. Mái vòm hình "cử hành" truyền thống được làm bằng đá hoa cương lắp lánh màu tím hồng. Những bức tường và cửa sổ màu hồng phấn thật nhẹ nhàng với những hoa văn khắc chìm tạo chiều sâu cho không gian. Những kiều trang trí cùng họa tiết trên tường thật tinh xảo và bắt mắt. Thánh đường được hoàn thành năm 1999, là một trong những điểm nhấn kiến trúc đặc sắc của Putrajaya.

Lúc đó trong đầu tôi dâng lên một bầu trời cho ngôi nhà của mình, ở phòng khách sẽ là mái vòm kiểu Hồi giáo này, những cửa sổ nhỏ dưới chân mái vòm sẽ được thay bằng những tấm kính lắp đèn vàng, trang trí như cửa sổ giả. Nếu có điều kiện không gian thông thoáng hơn, tôi sẽ bố trí những cửa sổ này thành cửa sổ thật, ánh sáng tự nhiên chiếu vào sẽ làm ngôi nhà ấm áp và tinh thần con người cũng thoải mái như đang đứng giữa thiên nhiên bầu trời.

Điều này sẽ là ước mơ của tôi, là trông chờ và hy vọng "Rồi sẽ sớm vào bờ thới!"

Tất cả vẫn đang là ước mơ, là trống chờ và hy vọng "Rồi sẽ sớm vào bờ thới!"

Đặng Anh Vũ (Bình Định)

TUẦN 2
Đăng trên báo
Sài Gòn Tiếp Thị
19/11/2012

TUẦN 2
Đăng trên báo
Sài Gòn Tiếp Thị
23/11/2012

TẤT CẢ LÀ ĐỂ CHO CON

Năm trước, đọc các bài dự thi được đăng tôi đã rất lấy làm thích thú nhưng cũng không khỏi buồn buồn vì kế hoạch xây dựng nhà bị “bể”. Nay, khi mọi việc vừa xong, dọn về tổ mới còn thơm mùi sơn thì cuộc thi cũng vừa trở lại. Quyết không mai là người đọc “ké” nữa, tôi xin viết kể về khung bếp ấm cúng của gia đình mình.

Với diện tích một căn nhà phố nhỏ, nếu “tham” một tí thì bếp chỉ còn đủ và đơn giản là khu vực nấu. Suy nghĩ mãi, quyết “ăn gì cũng được” nhưng không thể “ăn ở đâu cũng được” chúng tôi đã dành hẳn không gian cho một phòng ăn đúng nghĩa với bàn ghế, tủ kệ và đặc biệt nhất là đầu tư cho thiết kế ĐÈN và TRẦN.

Sử dụng trần thạch cao giật một cấp thẳng cạnh, sơn trắng, đèn âm trần hắt ánh vàng hòa với màu sơn tường chủ đạo vàng và bàn ghế gỗ nâu; hiệu ứng tạo được là một không gian hết sức ấm cho mỗi bữa tối của gia đình. Con gái nhỏ 8 tuổi nghe ba nói “màu vàng giúp kích thích tiêu hóa” nên tôi nén bùa cưng lanh “trọng trách” tắt hết đèn các nơi và mở đèn vàng phòng bếp để “ăn cơm cho ngon”! Nhìn con gái thích thú trong gian bếp giúp mẹ chuẩn bị và ăn ngon hơn trong mỗi bữa ăn, với tôi, bao sự khó nhọc và công sức mà vợ chồng đã bỏ ra trong suốt hơn nửa năm xây dựng căn nhà sao mà ý nghĩa, không phí hoài chút nào!

Giờ đây, mỗi ngày, gia đình nhỏ chúng tôi vẫn đang quây quần dưới khung trần phòng bếp này với bao nhiêu yêu thương và san sẻ trong bữa ăn chung. Thật hạnh phúc khi thấy con trẻ đã biết trân quý không gian sống của gia đình cũng như nhận thức được tình cảm của Ba Mẹ dành cho.

Tất cả là để cho con – tôi tự nhủ.

Nguyễn Hoàng Ngân (TP.HCM)

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: “Phụ nữ Huế, cách họ nhớ về quê hương dường như cũng dịu dàng và nồng nàn theo một cách riêng. Chỉ một khoảnh khắc ngược nhìn mà bao điều gợi mở. Phải chăng được trở lại là mình của những ngày xưa, được sống chậm giữa cuộc sống ôn ào này đôi lúc cũng là mong ước của nhiều người trong chúng ta??”

Nhận xét từ BGK

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: “Một cách nghĩ đúng và thi vị về cuộc sống, để qua đó hiểu thêm rằng ta đang hạnh phúc mỗi ngày qua những khoảnh khắc bình dị đó.”

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường:

“Chiếc nón bài thơ từ lâu đã rất đặc trưng của xứ Huế, cho ta sự liên tưởng đến nét dịu dàng, mềm mại của những thiếu nữ Huế. Cám ơn bạn đã cho tôi thưởng thức được cái duyên, cái hồn của chiếc nón bài thơ từ hình ảnh mái trần phảng đèn giản nhưng có nét chấm phá độc đáo.”

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc

Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: “Cảm xúc của tác giả khi nhìn thấy biểu tượng truyền thống của quê hương – chiếc nón lá trên nền trần nhà thạch cao hiện đại thật gần gũi, chân thật. Đối với trần thạch cao việc thiết kế, trang trí rất dễ dàng và đa phong cách, thậm chí đôi khi sự đơn giản lại mang đến hiệu quả bất ngờ.”

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: “Phụ nữ Huế, cách họ nhớ về quê hương dường như cũng dịu dàng và nồng nàn theo một cách riêng. Chỉ một khoảnh khắc ngược nhìn mà bao điều gợi mở. Phải chăng được trở lại là mình của những ngày xưa, được sống chậm giữa cuộc sống ôn ào này đôi lúc cũng là mong ước của nhiều người trong chúng ta??”

Nhận xét từ BGK

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: “Một cách nghĩ đúng và thi vị về cuộc sống, để qua đó hiểu thêm rằng ta đang hạnh phúc mỗi ngày qua những khoảnh khắc bình dị đó.”

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường:

“Chiếc nón bài thơ từ lâu đã rất đặc trưng của xứ Huế, cho ta sự liên tưởng đến nét dịu dàng, mềm mại của những thiếu nữ Huế. Cám ơn bạn đã cho tôi thưởng thức được cái duyên, cái hồn của chiếc nón bài thơ từ hình ảnh mái trần phảng đèn giản nhưng có nét chấm phá độc đáo.”

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc

Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: “Cảm xúc của tác giả khi nhìn thấy biểu tượng truyền thống của quê hương – chiếc nón lá trên nền trần nhà thạch cao hiện đại thật gần gũi, chân thật. Đối với trần thạch cao việc thiết kế, trang trí rất dễ dàng và đa phong cách, thậm chí đôi khi sự đơn giản lại mang đến hiệu quả bất ngờ.”

TRẦN NHÀ NGHĨÊNG NÓN HỮU LÀM DUYÊN

Đối với người phụ nữ Huế, chiếc nón bài thơ luôn là một người bạn đồng hành, thân thiết. Cùng với chiếc áo dài thuở tha, chiếc nón lá gắn bó mật thiết với người phụ nữ xứ Huế, trở thành biểu tượng của sự dịu dàng, thanh mảnh, duyên dáng, làm nên gương mặt, hình hài, tâm hồn người Huế. Lớn lên bên bờ sông Hương, làm sao tôi quên được những nét đặc trưng của cội nguồn mình như thế. Nhớ lắm!

Người ta thường nói rằng, cuộc đời là những chuyến đi. Đúng vậy, theo tiếng gọi của tình yêu, lập gia đình tại vùng đất xứ Thanh, những tưởng yên bề, nhưng cuộc sống thì luôn chuyển động... Cả gia đình chuyển vào Sài Gòn, 10 năm thế mà đã qua đi nhẹ bỗng như cái chớp mắt mỗi khi nghỉ lại. 10 năm gắn bó với Sài thành, với thành phố náo nhiệt và sầm uất, cùng chồng cùng con chăm lo, phấn đấu cho cuộc sống, thế nhưng, làm sao có thể quên những kỷ niệm của thời xưa cũ...? Mỗi người mỗi quê, ai ai cũng có một kỷ niệm để nhớ. Nếu người Tràng An nhớ quay quắt mùi hoa sữa nồng nàn vào độ thu về, thì với tôi, chiếc nón bài thơ là hình ảnh chưa bao giờ phai nhạt. Dù nắng hay mưa, chiếc nón vẫn theo người trên từng góc phố. Nhớ hình ảnh các Mẹ, các Ông dì, các Chị em, các Niece, các Nephew... Nón theo các chị gánh hàng rong; nón theo các em bước xuống bến đò Thừa Phủ, qua trường Đồng Khán... và nón theo cô giáo vào lớp học. Không chỉ che nắng, che mưa, nón Huế còn là vật trang sức tạo nên nét duyên thâm cho cô gái Huế. Nếu là du khách tới Huế thường ngoan, tôi chắc chắn mỗi khi thoáng gặp chiếc nón bài thơ bên tà áo dài trắng tinh khôi, ta vẫn không khỏi bồi hồi, ngơ ngẩn. Tất cả ký ức một thời hôm nay như bỗng trỗi dậy khi tình cờ tôi và gia đình đến ăn sáng tại Ôtem quán – một trong những quán đặc sản Huế đặc trưng của Sài Gòn. Tuy nhiên, không phải bỗng nhiên tôi ấn tượng mạnh mẽ như vậy, dù đã ăn nhiều quán đặc sản Huế như thế này. Đó là bất chợt một khoảnh khắc, khi tôi tựa ghế dựa thấy tầm nhìn rộng hơn, tôi bất ngờ lại hình ảnh những chiếc nón thân quen một thời. Nó không ở đâu xa, ngay thấp thoáng trên trần nhà, vừa kín đáo vừa hiện hữu rõ rệt. Trên nền trần phảng trắng tinh, thoáng nhìn sao mà đơn diệu. Tuy nhiên, với những “kỷ niệm” quê hương được chủ quán ưu ái thổi vào không gian của mình khiến cái đơn diệu cũng trở nên độc đáo, mang lại nhiều xúc cảm cho người đến. Cái màu ngả vàng chanh của nón lá hòa cùng tông màu với bức rèm cửa khiến mọi điểm trở nên đồng nhất và ấm áp.

Chỉ một khoảnh khắc nhỏ ngược nhìn ấy vậy mà đã khơi dậy trong tôi biết bao hoài niệm quê hương. Tôi chợt nhớ đến câu thơ của ai đó viết rằng:

Quê hương là gì hở mẹ?
Mà cô giáo dậy phải yêu!
Quê hương là gì hở mẹ?
Ai đi xa cũng nhớ nhiều!

Thế mới biết, trần nhà không hề đơn giản như chúng ta nghĩ, chỉ cần một chút khéo léo, tinh tế của bản thân sẽ làm nó trở nên sống động vô cùng, y như một người tri kỉ lâu ngày gặp lại. Biết đâu với ý tưởng này tôi sẽ tìm một chiếc nón quê mình để trang trí vào ngôi nhà thân yêu bây giờ như vừa để gợi nhớ vừa để làm duyên cho không gian sống của gia đình. Ý tưởng không đến nỗi nào bạn nhỉ? Còn bạn thì sao, bạn đã và đang làm gì với mái trần của mình chưa?

Phương Lan (TP.HCM)

TUẦN 3
Đăng trên báo
Sài Gòn Tiếp Thị
26/11/2012

THUYỀN TRỜI VÀ THUYỀN BIỂN

Đã mấy năm trôi qua nhưng tôi vẫn không quên những cảm xúc và kỷ niệm của lần đầu tiên “di máy bay” cùng gia đình đến Thượng Hải. Chúng tôi đã quyết định chọn chuyến bay giá rẻ vào mùa đông để tiết kiệm chi phí.

Những ngày ở Thượng Hải là những ngày đầy kỷ niệm “dở khóc dở cười”. Không nghĩ rằng nhiệt độ lúc ấy luôn dưới mức 0°C nên chúng tôi không đủ quần áo ấm, và lúc nào cũng co ro, run cầm cập. Chỉ khi vào những cửa hàng, quán ăn với hai lớp cửa kính thì nhiệt độ trở nên dễ chịu hơn. Lại thêm kỷ niệm vui trong thời gian chờ tại sân bay quốc tế Pudong Thượng Hải. Vợ chồng chúng tôi mải mê ngắm nhìn quang cảnh, mải mê mua sắm quà, còn cậu nhóc 4 tuổi mải mê “vác” máy ảnh chụp khắp nơi. Thế là chúng tôi lạc nhau, giữa một nơi xa lạ và rộng thênh thang như thế này.

Thế rồi, vợ tôi chợt nhớ ra, con trai tôi có nói rằng khi về, nó sẽ tìm đến khu vực có những “chiếc thuyền trên trời” để chụp ảnh về cho bà ngoại xem. Vợ chồng tôi vội vã chạy khắp nơi để tìm ra đúng vị trí có mái vòm như trong ảnh. Quả thật, cậu nhóc đang say mê, thích thú với trần nhà. Trần nhà ở khu này đặc biệt, mà với óc liên tưởng của trẻ thơ, trông như những chiếc thuyền treo ngược trên đầu. Mặt sàn sáng bóng, phản chiếu hình ảnh “những chiếc thuyền” đang lững lờ trên mặt nước. Đứng ở không gian này, con người cảm thấy thoải mái như đang đứng giữa tự nhiên, “thuyền trên trời và thuyền dưới nước”.

Nếu sau này “giàu”, tôi nhất định sẽ trang trí phòng giải trí của gia đình như vậy. Mỗi lần con trai vui chơi, chúng sẽ có cảm giác đang lạc vào thế giới viễn tưởng như trong những bộ phim nổi tiếng Sinbad hay Cướp biển vùng Caribê. Những con tàu, những cuộc chiến, những cuộc truy tìm kho báu sẽ làm phong phú trí tưởng tượng của trẻ thơ. Tôi tin rằng nếu sử dụng vật liệu nhẹ thì nhất định có thể ứng dụng kiểu trần này cho không gian nhà ở.

Nguyễn Ngọc Anh Minh (TP.HCM)

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: “Qua một kỷ niệm nhỏ thấy được một gia đình với rất nhiều tình yêu thương. Chúc một ngày những chiếc thuyền ước mơ của gia đình sớm trở thành sự thực.”

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: “Nhìn tấm hình với thiết kế trần độc đáo và đọc những dòng chia sẻ tôi có cảm giác như đang ở giữa lòng của một con tàu thật lớn đang lắc lư theo sóng biển, những du khách liên tục di chuyển tạo nên một bức tranh thật sinh động...”

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: “Bài viết dung dị và dễ cảm, tuy chất lượng hình chưa tốt lắm nhưng vẫn cho thấy một mái trần đặc biệt, tạo nên một không gian kỳ ảo, mang đến nhiều liên tưởng cho người đọc.”

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: “Ký ức nhiều màu sắc của tác giả được mặt nhìn lên trần nhà, tránh đôi mắt của con chim cú mèo nhìn tôi dữ tợn. Tôi ngửa mặt nhìn lên trần nhà, tránh đôi mắt của con chim cú mèo thì chạm phải một tảng băng lạnh buốt, tảng băng như muốn đè lên người tôi làm tôi hoảng hốt vùng dậy. Trong cái màu vàng ấm ướt ấy, tôi nhớ nhà tôi. Nhà tôi tuy nhỏ nhưng ấm áp, ban ngày tràn ngập ánh mặt trời, những đêm có trăng lại lung linh huyền ảo. Ở đó, tôi đã từng vô tư nằm chơi trò đếm sao trời, đợi bố mẹ đi trực ca đêm về, mang theo vài chiếc bánh bao nóng hổi. Ở đó, tôi đã có những giây phút êm đềm trong một không gian đầy ắp tình yêu thương. Tôi nhớ, ngày còn bé đi xem phim với bố mẹ, tôi thỏ thẻ: “Con muốn dem rạp cinema về nhà”. Thế mà, bố mẹ tôi đã dành trọn số tiền lương tháng ấy, biến căn phòng khách nhà tôi thành một rạp chiếu phim mini, chỉ với một tấm trần thạch cao màu đỏ tươi có những - góc - cạnh sinh động, thẩm mỹ. Đã vậy, bố tôi còn khéo léo ốp thêm hai giàn đèn hai bên làm cho căn phòng thêm lộng lẫy. Bạn bè tôi đến chơi, đứa nào cũng thèm thuồng, ao ước. Tôi nhớ bức vách bằng thạch cao bố tôi dùng để tạo một không gian riêng cho tôi, bức vách có màu nâu sẫm, mẹ tôi đặt cạnh đó một bó hoa hồng khiến tôi liên tưởng đến những thanh Socola ngọt lịm. Tôi nhớ những buổi tối, gia đình tôi quây quần trong phòng khách, bố nhâm nhi tách cà phê, mẹ và tôi chung nhau một đĩa Cocktail trái cây, vừa xem phim vừa chuyện trò vui vẻ. Thỉnh thoảng cao hứng, bố mẹ dùi nhau trong tiếng nhạc du dương, tôi làm khán giả vỗ tay cổ động vang nhà. Ôi! Tôi nhớ! Nhớ nhà, nhớ bố mẹ! Chỉ đến lúc ấy, tôi mới hiểu được rằng, vì sao người ta gọi nhà là tổ ấm. Phải chăng, tổ ấm chính là gia vị của cuộc sống. Cuộc sống sẽ thật nhạt nhẽo khi con người không có tổ ấm. Thế là, chẳng cần chờ gì nữa, tôi đã chạy như bay về nhà...”

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: “Căn nhà chính là tổ ấm của mỗi người chúng ta - nơi mà mỗi khi mọi ta quay về thì bao cảm giác chán chường lại sẽ biến mất thay vào đó là những lời yêu thương nồng ấm. Thật hạnh phúc khi bạn có một tổ ấm như vậy.”

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: “Trần nhà với kiến dáng khá phổ biến nhưng sắc đỏ và tinh túy của tác giả đã tạo nên ấn tượng mạnh cho bài dự thi. Những thay đổi nhận thức của tác giả trong bài viết rất chân thật và xúc động. Tôi hi vọng nhiều bạn trẻ sẽ cùng đọc bài viết này để có những cảm nhận của riêng mình.”

GIA VỊ CỦA CUỘC SỐNG

Năm 17 tuổi, đã có lần tôi đưa dì theo đám bạn xấu dạt nhà đi tìm cảm giác lạ. Còn nhớ, lần đầu tiên một mình tự do ăn chơi thỏa thích theo ý muốn, chẳng bị gò bó vào một khuôn phép nào cả, tôi đã thầm nghĩ, cuộc sống như thế mới đáng sống.

Rồi một hôm, sau cơn say bí底, tôi tỉnh dậy trong căn phòng của một khách sạn 4 sao, mà lũ bạn vẫn ngồi ca là thiên đường dưới trần gian. Thế nhưng, tôi chỉ nhìn thấy, chung quanh tôi là một màu vàng nhơ nhạt. Ở góc phòng, hai ngọn đèn cũng có màu vàng chói như đôi mắt của con chim cú mèo nhìn tôi dữ tợn. Tôi ngửa mặt nhìn lên trần nhà, tránh đôi mắt của con chim cú mèo thì chạm phải một tảng băng lạnh buốt, tảng băng như muốn đè lên người tôi làm tôi hoảng hốt vùng dậy. Trong cái màu vàng ấm ướt ấy, tôi nhớ nhà tôi. Nhà tôi tuy nhỏ nhưng ấm áp, ban ngày tràn ngập ánh mặt trời, những đêm có trăng lại lung linh huyền ảo. Ở đó, tôi đã từng vô tư nằm chơi trò đếm sao trời, đợi bố mẹ đi trực ca đêm về, mang theo vài chiếc bánh bao nóng hổi. Ở đó, tôi đã có những giây phút êm đềm trong một không gian đầy ắp tình yêu thương. Tôi nhớ, ngày còn bé đi xem phim với bố mẹ, tôi thỏ thẻ: “Con muốn dem rạp cinema về nhà”. Thế mà, bố mẹ tôi đã dành trọn số tiền lương tháng ấy, biến căn phòng khách nhà tôi thành một rạp chiếu phim mini, chỉ với một tấm trần thạch cao màu đỏ tươi có những - góc - cạnh sinh động, thẩm mỹ. Đã vậy, bố tôi còn khéo léo ốp thêm hai giàn đèn hai bên làm cho căn phòng thêm lộng lẫy. Bạn bè tôi đến chơi, đứa nào cũng thèm thuồng, ao ước. Tôi nhớ bức vách bằng thạch cao bố tôi dùng để tạo một không gian riêng cho tôi, bức vách có màu nâu sẫm, mẹ tôi đặt cạnh đó một bó hoa hồng khiến tôi liên tưởng đến những thanh Socola ngọt lịm. Tôi nhớ những buổi tối, gia đình tôi quây quần trong phòng khách, bố nhâm nhi tách cà phê, mẹ và tôi chung nhau một đĩa Cocktail trái cây, vừa xem phim vừa chuyện trò vui vẻ. Thỉnh thoảng cao hứng, bố mẹ dùi nhau trong tiếng nhạc du dương, tôi làm khán giả vỗ tay cổ động vang nhà. Ôi! Tôi nhớ! Nhớ nhà, nhớ bố mẹ! Chỉ đến lúc ấy, tôi mới hiểu được rằng, vì sao người ta gọi nhà là tổ ấm. Phải chăng, tổ ấm chính là gia vị của cuộc sống. Cuộc sống sẽ thật nhạt nhẽo khi con người không có tổ ấm. Thế là, chẳng cần chờ gì nữa, tôi đã chạy như bay về nhà...”

Đình Hạnh (TP.HCM)

TUẦN 4
Đang trên báo
Sài Gòn Tiếp Thị
03/12/2012

CĂN PHÒNG NGÀN SAO!

Khi bắt gặp hình ảnh bầu trời đêm đầy sao trên trần nhà của một phòng nghe nhìn mà tôi có dịp chiêm ngưỡng, tôi như được quay về với tuổi thơ. Tuổi thơ tôi đã gắn liền với ánh sao đêm.

Tôi còn nhớ như in vào những đêm hè, trời đẹp và đầy sao, dưới ánh trăng sáng. Cả xóm chúng tôi thường chơi đùa trên một khoảng sân rộng lớn, cỏ xanh mướt. Những kiểu trò chơi dân gian mà bất cứ đứa trẻ ở nông thôn đều đã từng trải qua: nhảy dây, trốn tìm, đụng bì, cá sấu lèn bờ... Chúng tôi chơi từ lúc áo quần còn sạch sẽ, thơm tho, chạy nhảy cho đến khi mệt nhõng, người ướt đẫm mồ hôi mới thôi. Sau đó là lúc mà tôi thích nhất, được nằm nghỉ ngơi một cách thỏa thích dưới cỏ, ngắm ánh sao đêm lấp lánh trên bầu trời. Tôi nhớ đó là một trong những kinh nghiệm đẹp nhất của tuổi thơ tôi, được nằm dưới thảm cỏ xanh mướt, với trời lồng gió trên cao, toàn thể bầu trời lấp lánh ánh sao đêm, một kinh nghiệm rất nuôi dưỡng. Tôi như rơi vào tình yêu, tình yêu với các vì sao.

Không phải ngẫu nhiên mà trong tôi có một niềm xúc động lớn lao khi bắt gặp hình ảnh quen thuộc ấy trên trần của một căn phòng nghe nhìn. Đó thật sự là một căn phòng với lối thiết kế đặc biệt, các cạnh hình bát giác, tạo nên một trần nhà kiểu vòm độc đáo. Các sợi quang gắn vào tấm ốp trần thạch cao và neo bằng các dây cáp sợi quang phát sáng. Các sợi quang này được di chuyển trên tấm ốp trần, kết nối các ngôi sao với nguồn sáng để chúng phát sáng lung linh như dưới bầu trời đêm. Có hơn một ngàn ngôi sao, tất cả đều đục lỗ trên tấm ốp trần và ánh sáng phát qua các lỗ đục này. Và khi nhìn lên trần, tôi hoàn toàn bị chinh phục, không chỉ bởi vẻ đẹp lung linh đó, mà hình ảnh trần với bầu trời sao đó cho tôi thoáng nhìn về tuổi thơ tôi, cho tôi thoáng thấy hình ảnh quê hương, mà nơi đó tôi đã lớn lên, cho tôi thoáng thấy hình ảnh ba tôi. Vào những đêm trăng sáng, ông hay nằm trên ghế bố trước sân, chỉ cho anh em tôi tên các ngôi sao trên bầu trời, cách nhìn sao mà biết định hướng khi đi trên biển. Những ký ức đó luôn in đậm trong trái tim tôi.

Tôi luôn ước ao một ngày nào đó được sống trong khung cảnh ấy khi về đêm. Tôi muốn mang cả bầu trời đầy sao vào căn phòng mình. Căn phòng ngàn sao! Niềm vui thích lớn lao nẩy sinh trong tôi. Mỗi đêm tôi sẽ được sống với giấc mơ của mình. Tôi sẽ mơ thấy cả ngàn vì sao ủa vào trái tim tôi, như một trận lụt tình yêu, tình yêu tuổi thơ, tình yêu quê hương, cuộc sống đang dâng tràn trong trái tim tôi.

Huỳnh Đức Gia (TP.HCM)

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Những tưởng tượng, kỷ niệm, mơ mộng tuổi ấu thơ luôn làm đẹp thêm, thi vị thêm cho cuộc sống khi ta có những phút giây gợi nhớ lại lòng mình. Cảm ơn bạn đã chia sẻ những phút giây đó."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Căn phòng thật ấn tượng, một bầu trời hiện ra bao la với rất nhiều điều kỳ thú. Bạn đã cho tôi và những bạn đọc khác biết thêm được vẻ đẹp của thế giới tự nhiên khi 'ngự trị' trong không gian sống đẹp và ấn tượng đến nhường nào. Cảm ơn bạn vì cảm xúc này."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Quả thật thiết kế trần của căn phòng rất bắt mắt và đầy lãng mạn. Căn phòng không chỉ làm cho cảm xúc của tác giả mà còn cho người đọc trào dâng khi nhớ về kỷ niệm."

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Một cách kể chuyện với ngôn ngữ chuyên môn đã diễn giải được một cách đơn giản những điều phức tạp, để ta dễ dàng thấy và cảm nhận được nhiều hơn vẻ đẹp của kiến trúc."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Kiểu thiết kế thật đơn giản nhưng chính sự đơn giản này đã tạo ra một vẻ đẹp thật dịu dàng và quyến rũ, khiến ta không thể không dừng chiêm ngưỡng."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Từ trần nhà, ánh sáng, thiết kế, khoảng thông tầng... tất cả đã tạo nên một không gian lung linh. Nếu bài viết khai thác thêm nữa về chi tiết thiết kế thì sẽ làm người đọc 'cảm' được nhiều hơn, ấn tượng nhiều hơn về kiểu mẫu này."

ĐƠN GIẢN MÀ TINH TẾ

"Making the simple complicated is commonplace; making the complicated simple, awesomely simple, that's creativity." - Charles Mingus

Tạm dịch: "Biến những đơn giản thành phức tạp là thường, biến những phức tạp thành đơn giản, đơn giản một cách tuyệt vời, đó là óc sáng tạo."

Từ thập niên 40 của thế kỷ 20, phương Tây đã đưa kim loại và ý tưởng thiết kế tối giản vào nội thất và kiến trúc. Nét đẹp của sự tối giản và thực tiễn ấy đến nay vẫn được ưa chuộng và ảnh hưởng đến nền kiến trúc châu Á.

Chuyến đi thăm Seoul, Hàn Quốc năm 2010 mở rộng tầm mắt của tôi thêm một lần nữa về kỹ thuật và sức sáng tạo của xứ sở kim chi này. Kiến trúc của họ bên ngoài có phần cũ kỹ, nhưng vững chắc và thẳng thắn. Tiến vào một trong những tòa nhà mua sắm đối diện Myeongdong, tôi cảm thấy một sự bình yên khó tả trong không gian. Trần nhà không khoa trương, mà vững chãi, với một lượng bóng đèn vừa đủ để thấp thoáng các tầng lầu. Ngay tại giếng trời chính của tòa nhà, tôi có thể cảm nhận được cách kiến trúc sư đặt ý tưởng của mình vào từng bố trí đèn rất đều, rất chính xác. Trần nhà vững vàng treo một tác phẩm nghệ thuật lớn kéo dài 3 tầng lầu liên tiếp. Dưới những sợi dây treo mảnh chắc đó là khung kim loại chế biến thô cùng những mảnh trang trí hình tứ giác, bung nở rực rỡ như cánh bướm. Thiết kế tuy đơn giản, nhưng đòi hỏi nhiều tính toán chuẩn xác từng con số, từng độ phản chiếu ánh sáng từ đèn đến mảnh trang trí đến không gian mở xung quanh. Màu sắc được sử dụng chỉ gồm hai màu vàng và xám kim loại, nhưng không gian không bị buồn chán cũng không quá gây phản cảm với đôi mắt người mua sắm tại trung tâm.

Tôi ngắm nhìn trần nhà, đúng là trông nó không cầu kỳ, không đặc biệt, nhưng chính thiết kế của nó đã liên kết bản thân nó với các cột trụ và không gian toàn tòa nhà. Nó là mái che, là nền bê tông vững chắc để mang ánh sáng đến toàn bộ nội thất tòa nhà. Và tôi nhận ra, đây không chỉ là tác phẩm của một kiến trúc sư nào đó, mà là thành quả tâm huyết của một đội ngũ kiến trúc sư, thiết kế nội thất, kỹ sư, và nhiều người khác. Sự hòa hợp trong tâm hồn, trong bàn tay điêu luyện của họ được thể hiện rõ rệt, như tôi luôn từng mơ được là một phần của một nhóm như vậy, với vị trí nhà thiết kế nội thất.

Mai Phước Quỳnh Chi (TP.HCM)

TUẦN 4
Đang trên báo
Sài Gòn Tiếp Thị
07/12/2012

TRẦN NHÀ LUNG LINH VỚI HÌNH BÁNH SINH NHẬT

Không hiểu vì sao từ nhỏ tôi đã yêu quý những ngọn nến lung linh cùng với chiếc bánh sinh nhật đầy sắc màu trong các bữa tiệc sinh nhật của bạn. Những ngọn nến đà đi cùng năm tháng tuổi thọ tôi với lũ bạn hồn nhiên quây quần bên nhau. Năm tháng cứ qua đi cho đến khi tôi trưởng thành, ước mơ xây được ngôi nhà bên trong trần nhà được thiết kế kiểu hình bánh sinh nhật ấp ủ từ nhỏ của tôi cũng sắp thành hiện thực...

Cuộc sống có biết bao điều để ta nâng niu quý trọng, mỗi người đều có sở thích và ước mơ riêng. Nhưng có lẽ riêng tôi, được tự tay vẽ lên kiểu trần nhà cho riêng mình là niềm vui "tao nhã" nhất. Xuất phát từ ý tưởng thích những chiếc bánh sinh nhật đó, tôi đã đưa chúng vào việc thiết kế trần nhà mình trong tương lai. Phá cách trong việc kết hợp trần nhà với sự tô điểm của chiếc bánh ga tô làm trọng tâm, xung quanh là những ánh đèn sáng lung linh như mặt trăng được bố trí cân xứng tạo nên không gian ấm cúng cho gia đình.

Trần nhà kiểu hình bánh sinh nhật nếu phối màu và trang trí đúng cách sẽ góp phần tạo nên phong cách cho căn phòng. Về màu sắc tôi chọn phông trần nền màu xanh lá cây kết hợp với màu đỏ rực rỡ giống như những ngọn nến đang thấp sáng cả bầu trời trong căn phòng. Thông thường với không gian lớn như phòng khách, phòng ăn đó là nơi thể hiện sự sang trọng, thanh lịch trong mắt người quan sát, tôi sẽ cho trang trí bằng những chiếc đèn chùm. Nếu phòng khách và phòng ăn được thiết kế mang nét cổ điển thì đèn pha lê có hoa văn là sự lựa chọn tốt nhất. Nếu căn hộ được thiết kế theo xu hướng hiện đại thì tôi chọn loại đèn chùm trang trí hiện đại phù hợp với không gian kiến trúc. Độ rộng và chiều cao đèn phải tỉ lệ thuận với không gian của căn phòng. Kiểu dáng, chất liệu và màu sắc đèn chùm cần phù hợp với phong cách thiết kế nội thất xung quanh và quan trọng nhất vẫn đảm bảo đủ ánh sáng cho căn phòng.

Hôm nay, tôi lại được ngồi dưới những ngọn nến lung linh. Được thổi nến rồi được mơ ước về ngôi nhà cùng những đứa trẻ đang cười vui dưới trần nhà lung linh sắc màu kia. Tôi đã háo hức chờ đợi ngày này lâu lắm rồi. Cảm xúc lúc này đang dâng trào trong tôi thật khó tả!

Phạm Văn Tăng (Quảng Ninh)

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Bài viết thể hiện rõ ý tưởng thiết kế của người viết, thật cụ thể và ấn tượng. Tuy nhiên, sẽ hấp dẫn hơn nếu phản ứng sau bớt đi vào việc phân tích các cách phối hợp đèn trong nội thất."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Màu sắc thật đơn giản kết hợp với ánh sáng của những ngọn đèn đã thấp sáng lên ước mơ của bạn. Chúc bạn luôn thành công."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Tôi ngạc nhiên về kiến thức của tác giả. Quả thật, hình ảnh trần nhà rất hài hòa từ thiết kế đèn, ánh sáng đều đẹp và lung linh."

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Phải rất yêu đời như bạn thì mới biết cách biến các mảng trần khô cứng thành một khu vườn lộng lẫy đa sắc và âm thanh như thế này."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Sử dụng ánh sáng của đèn cho những họa tiết được trang trí trên trần khiến cho không gian thêm sinh động và hấp dẫn."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Tác giả đã dẫn tôi vào mê cung trần của Vincom Center A, chúng thật ấn tượng và sáng tạo. Hình ảnh trần với mảng đèn lồng úp ngược bắt mắt đã kéo tôi ra khỏi nhà để đến Vincom dạo bước. Bài viết đã làm tôi có thêm ý tưởng của riêng mình, cảm ơn tác giả và những người đã làm nên công trình đó."

LINH HỒN CỦA TRUNG TÂM THƯƠNG MẠI VINCOM CENTER

Nghe tin trung tâm thương mại Vincom Center A vừa mới khai trương, mấy cô bạn thân rủ tôi đến. Thú thực, thu nhập của tôi cũng chỉ tạm đủ sống, nên tôi chẳng mặn mà lắm với chuyện shopping. Thế nhưng, nghe mấy cô bạn ca ngợi, ở đó có một thương hiệu thời trang nổi tiếng, được mệnh danh là "Linh hồn của New York" làm tôi cũng háo hức.

Thế là, vào một buổi chiều nóng hầm hập, chúng tôi kéo nhau đến Vincom Center A. Chủ nhân của tòa nhà hẳn là người tinh tế, nên đã sử dụng màu sơn trắng, bên cạnh những ô cửa có màu xanh ngọc bích, khiến cái nắng gay gắt dùng như phai lùi bước. Tôi vào trong toà nhà, cảm giác thật êm ái, bình yên với một khoảng trời mát rượi, tràn ngập sắc màu và những âm thanh du dương, trầm bổng. Tôi di quanh toà nhà, mê mẩn trước những món hàng rực rỡ, lung linh dưới những tấm trần nhà muôn hình muôn vẻ. Có tấm làm thành những bông hoa nắng mềm mại, nhuộm vàng óng cả một gian hàng ăn. Có tấm như một bàn cờ khổng lồ, với những quân cờ trong veo dưới ngọn đèn tráng xanh. Có lúc những quân cờ lại hoá thành những chiếc dù lồng gió, bay giữa bầu trời thanh bình, bên dưới những tán cây xanh mướt. Ấn tượng nhất là tấm trần nhà ở một gian hàng giải khát, thật bình dị với một mảnh vườn treo ngược, lấp lánh những vì sao xuyên qua kẽ lá. Chúng tôi đến quầy hàng thời trang, những bộ quần áo có gam màu đen, xám, đỏ, xanh... thật quyến rũ dưới tấm trần nhà sẩm màu mật ong, dung dị, trẻ trung. Cô bạn tôi gợi, thương hiệu của hãng thời trang đó là "Linh hồn của New York". Tôi lại nghĩ, chính những tấm trần nhà tuyệt mỹ ở trung tâm thương mại Vincom Center A đã làm cho "linh hồn của New York" sống động mạnh mẽ. Có lẽ vì vậy mà khách hàng đến đây như trẩy hội, tôi cũng vui vẻ trút hết hồn bao khì bước vào trung tâm thương mại Vincom Center. Thế mới biết, sức hấp dẫn của một không gian đẹp dễ làm say lòng người... như tôi, đã say với cái thú shopping ở Vincom Center...

Kim Oanh (TP. Nha Trang)

TUẦN 6
Đang trên báo
Sài Gòn Tiếp Thị
17/12/2012

VẬT LIỆU CỦA PHÙ THỦY

Như một cái duyên tôi được làm việc trong công ty về thiết kế và trang trí nội thất, điều này phần nào kích thích được cái bản năng quan sát và cảm nhận về cái đẹp và mở rộng tầm hiểu biết của tôi về nội thất hơn. Những ngày đầu được tiếp cận những trần, vách, bàn, ghế... tôi đã không khỏi ngạc nhiên về sự bày trí và xây dựng nhanh chóng của các công trình. Không khỏi thắc mắc cái mặt bằng trống hoác, cái trần nhà thô sơ thế kia trong vòng một tháng đôi khi chỉ trong hai tuần hoặc ít hơn mà bàn tay phù thủy của kiến trúc sư và kỹ sư đã đưa các văn phòng hoạt động nhanh chóng như vậy.

Văn phòng khách hàng không chỉ đẹp mắt mà còn hay ở chỗ cái vách cong cong, trần tròn tròn, trần vuông vuông hay giật cấp hay uốn lượn theo ý tưởng sản phẩm, theo logo, theo phong cách văn hóa công ty... đều dễ dàng đạt được hơn nhờ có những tấm thạch cao Vĩnh Tường, vừa dễ sử dụng và lại dễ kết hợp với nhiều chất liệu như mica, inox..., để tạo hình dễ dàng cắt miếng rồi kết hợp các vis, bas V, bas Z gì đó mà tôi cũng không thực sự rõ, một tấm phẳng như tấm gỗ có thể dễ dàng cắt, kết hợp bột trét thêm sự khéo léo tài tình của các kỹ sư thi công mà bao ý tưởng của KTS đều hoàn thiện ra sản phẩm thực tế. Kết hợp xong muốn màu gì thế là phủ lên màu sơn mong muốn thế là xong hình như khá đơn giản.

Gửi cảm nhận này của tôi, tôi chia sẻ cùng các bạn chiêm ngưỡng góc nhìn trang trí cho văn phòng mà đòi hỏi của khách hàng về ngành thời trang này là hai tông màu trắng, đen chủ đạo. Phần thử thách để thiết kế và thi công là làm sao cho vách, trần phù hợp với mặt bằng văn phòng với không gian mặt bằng vách, trần vừa uốn cong vừa có ánh sáng rất nhiều. Tôi thật sự ấn tượng với các hình ảnh vách cong ở bày trí tiếp tân, có chiếc trần hình oval cùng kiểu với quầy bên dưới vừa hài hòa lại vừa lạ mắt và đánh bật sự sáng tạo của Kiến Trúc Sư trong việc vung bút vẽ mà không còn lo ngại chất liệu để biến thành thực tế, trần ở phòng họp cũng tương thích với kiểu dáng bàn tam giác phù hợp với mặt bằng. Trần rất đẹp, đơn giản và rất hiện đại đúng không các bạn. Nhìn văn phòng của khách hàng không khỏi có những lời trầm trồ khen ngợi, khách hàng đến vừa chiêm ngưỡng không gian đẹp vừa đem lại cảm giác thoải mái cho người tới và nhân viên làm việc. Thật tuyệt vời đúng không?? Ai nói văn phòng làm việc thì đơn điệu và nhảm chán chứ nhỉ? Quả là không uổng phí nếu ta được đốt cháy 8 tiếng làm việc và ngắm nhìn trong những ngôi nhà thứ hai này mỗi ngày đúng không bạn?

Ngược nhìn và nhìn mãi để nắm bắt và không thể không ngưỡng mộ. Đôi khi lời nói chẳng thể nào diễn tả được chỉ có người xem là cảm thụ được. Tôi nghĩ từ nay đồng hành với KTS trong thiết kế thì vật liệu (thạch cao) chắc không thể thiếu. Chúc cho những ai đang có ý định làm nhà, làm văn phòng cũng tìm được những ý tưởng hay và biết kết hợp trần thạch cao để tạo được không gian thiết kế sáng tạo mà chỉ phí hợp lý.

Bích Trâm (TP.HCM)

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Bài viết và bản vẽ minh họa dừng ở mức chuẩn mực, tôi mong giá như được cộng thêm một chút gia vị cảm xúc ở đây."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Không gian của nơi này với thiết kế thật hiện đại và tinh tế. Chỉ với màu trắng, đen nhưng vẫn không ngăn được những ý tưởng thật táo bạo, việc xử lý thông minh của các KTS. Cám ơn bạn và các KTS đã cho tôi thêm được một cái nhìn tổng quát về không gian hiện đại này."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Một thiết kế trần rất ấn tượng, quả thực từ màu sắc đến sự biến hóa của trần văn phòng đã tạo nên một không gian năng động, trẻ trung khơi gợi rất nhiều năng lượng, sự bay bổng cho người làm việc."

Nhận xét từ BGK:

Nhà báo, họa sĩ Từ Phương Thảo, báo Sài Gòn Tiếp Thị: "Trải nghiệm về nghề của những người thợ thật quý giá. Hình ảnh những con người lao động luôn đẹp trong mắt tôi."

Ông Phạm Quang Hoàng, Giám đốc Kỹ thuật Công ty Cổ phần Công nghiệp Vĩnh Tường: "Thật sự để làm cho vẻ đẹp nội thất của những dự án trở nên ấn tượng, hoàn hảo không đơn giản chút nào. Với lòng yêu nghề, trách nhiệm, tất cả nhiệt huyết, ham tìm tòi... đã giúp bạn có được những thành tựu như ngày hôm nay. Cám ơn bạn đã dốt thêm lửa yêu nghề cho công nhân của mình. Chúc bạn luôn thành công hơn nữa với công việc "làm đẹp" của mình."

Kiến trúc sư Trần Lê Quốc Bình, Giám đốc Công ty cổ phần QBI, TP.HCM: "Tôi xúc động trước tâm sự của của người thợ và bất ngờ trước "cái tâm" của người làm nghề, quả thật sau vẻ đẹp của mỗi công trình là công sức rất nhiều của những người thợ."

MÔ HỘI LÂP LÁNH TRÂN CAO

Nơi tôi sinh ra và lớn lên lúc nào cũng nóng hầm hập đến khô người, ngoài công việc theo Cha đi làm phụ hồ, khi hết việc tôi lại theo các bạn thợ mộc đị làm thêm. Quanh quẩn với nơi này cho đến một hôm vào Sài Gòn cùng những bạn thợ mộc nhận công trình trang trí cho một dự án sê là Trung Tâm Thương Mại sau này.

Tôi được phân công theo nhóm thợ làm trần tại khu vực sảnh, từ trước đến giờ tôi mới thực tế thấy được một không gian rộng như vậy. Ban đầu chúng tôi hơi ngỡ ngàng một chút sau đó chúng tôi cũng đã bắt kịp tiến độ chung và đã hoàn thiện thật hoàn hảo cho từng chi tiết của thiết kế được giao. Có lẽ khi bước vào một ngôi nhà mới có những mảng trần nhiều hình dáng được trang trí thêm bằng những ngọn đèn có ánh sáng rực rỡ bạn sẽ thích thú, trần trần ngac nhiên, đôi khi bạn tự hỏi những người thợ làm điều này như thế nào? Thực đúng nghĩa là khó khăn từ lúc bắt tay vào kiểm tra kích thước, sau đó dựng giàn giáo, khoan để treo ty rồi lắp khung xương, kiểm tra rồi lại bắt tóm, xử lý mối nối rồi sơn hoàn thiện... Chỉ một vài dòng đơn giản nhưng khi bắt tay vào có biết bao nguy hiểm cận kề có thể gây đe dọa tới an toàn của bản thân và những người chung quanh. Hiện nay chúng tôi đã là một đơn vị thi công chuyên nghiệp nhận rất nhiều dự án lớn trên cả nước như Kumho Asiana, KeangNam, TTTM Nha Trang... nhưng cái cảm giác đầu tiên lúc mới bắt đầu bước chân vào nghề vẫn còn nguyên vẹn, tôi vẫn thường nói với các công nhân rằng "Nếu các bạn có lòng yêu nghề mà mình đang theo đuổi, ham tìm tòi học hỏi những cái mới và làm với tất cả nhiệt huyết của mình thì có lẽ chỉ sau một thời gian ngắn bạn cũng sẽ có được cơ hội như tôi đứng ở đây chia sẻ lại kinh nghiệm của mình cho các bạn trẻ sau này."

Những hình ảnh mà bạn thấy đó chính là thành quả lao động của nhiều người, những giọt mồ hôi thậm chí đôi lúc có cả máu của chính họ.

Văn Thịnh (TP.HCM)

TUẦN 6
Đang trên báo
Sài Gòn Tiếp Thị
21/12/2012

trannhadep.com

GIẢI PHÁP TOÀN DIỆN TỪ VĨNH TƯỜNG

PHÂN MỀM
TỰ THIẾT KÊ TRẦN NHÀ

3.000 HÌNH ẢNH MẪU TRẦN VÀ VÁCH
TRÊN TOÀN THẾ GIỚI

DANH SÁCH KIÊN TRÚC SƯ
TRONG CÂU LẠC BỘ KIÊN TRÚC SƯ
HỢP TÁC VỚI VĨNH TƯỜNG

BÀI VIẾT VỀ GIẢI PHÁP,
PHONG THỦY VÀ XU HƯỚNG
THIẾT KÊ THẾ GIỚI

VĨNH TƯỜNG[®]
GIẢI PHÁP TOÀN DIỆN TRẦN & VÁCH NGĂN

| Toàn bộ bài dự thi được lưu giữ tại website: www.trannhadep.com/khoanhkhacnguochninh